

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobkyně: **Ing. P. G., MBA**, narozena X
trvale bytem X
zastoupena advokátem Mgr. et Mgr. Jiřím Flamem, Ph.D.
sídlem Vodičkova 729/11, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **náměstek ministra vnitra pro státní službu**
Ministerstvo vnitra
sídlem Jindřišská 967/34, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2020, č. j. MV-101410-3/OSK-2020,

takto:

- I. Návrh ze dne 2. 10. 2022 na vydání opravného usnesení **se zamítá**.
- II. Žaloba **se zamítá**
- III. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně se žalobkyně původně domáhala, aby soud zrušil rozhodnutí náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 5. 8. 2020, č. j. MV-101410-3/OSK- 2020, a dále rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu ze dne 15. 4. 2020, č. j. 03589-2/2020-ERU, a rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu ze dne 27. 5. 2020, č. j. 03589-4/2020-ERU, kterými mělo být rozhodnuto o zamítnutí její žádosti o valorizaci platu za měsíce leden a únor roku 2020.
2. Usnesením ze dne 1. 7. 2022, č. j. 31 Ad 19/2020-95, vyzval soud žalobkyni ke změně žaloby, neboť považoval podanou žalobu za žalobu na ochranu před nezákonným zásahem a na základě návrhu žalobkyně změnu žaloby připustil.
3. Změnou žaloby ze dne 4. 8. 2022 se žalobkyně domáhala vydání rozsudku, kterým by soud označil zásah žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nestanovil žalobkyni plat za měsíce leden 2020 a únor 2020 v takové výši, aby platový tarif, který byl součástí platu, na nějž vznikl žalobkyni v měsíci lednu 2020 a únoru 2020 nárok, byl stanoven tak, aby jeho výše odpovídala platovému tarifu, který žalobkyni náležel dle nařízení vlády č. 300/2019 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 341/2017 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů, a nařízení vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, za nezákonný.
4. Dále se domáhala toho, aby soud žalovanému zakázal, aby pokračoval v porušování práv žalobkyně a přikázal mu, aby žalobkyni stanovil plat za měsíce leden 2020 a únor 2020 v takové výši, aby platový tarif, který bude součástí platu žalobkyně za měsíce leden 2020 a únor 2020, byl stanoven tak, že jeho výše bude odpovídat platovému tarifu, který žalobkyni v měsíci lednu 2020 a únoru 2020 náležel dle nařízení vlády č. 300/2019 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 341/2017 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů, a nařízení vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
5. V posledním bodu se žalobkyně domáhala toho, aby soud žalovanému přikázal, aby žalobkyni vyplatil doplatek platu za měsíce leden 2020 a únor 2020 odpovídající rozdílu platu žalobkyně za měsíce leden 2020 a únor 2020 určeného tak, že v tomto platu stanovená výše platového tarifu bude odpovídat platovému tarifu, který žalobkyni v měsíci lednu 2020 a únoru 2020 náležel dle nařízení vlády č. 300/2019 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 341/2017 Sb., o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, ve znění pozdějších předpisů, a nařízení vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, a rozdílu dosud žalobkyni skutečně vyplaceného platu za měsíce leden 2020 a únor 2020, a to do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Obsah podání účastníků

6. *V podané žalobě* (ve znění její změny ze dne 4. 8. 2022) žalobkyně nejprve shrnula skutkový stav, který předcházel samotnému zásahu žalovaného a vyjádřila nesouhlas s hodnocením soudu, že se jedná o nezákonný zásah. Odkázala na případnou kasační stížnost, v níž by proti tomuto předběžnému závěru zdejšího soudu brojila.

7. Ve věci samotného zásahu uvedla, že je mezi ní a žalovaným nesporné, že rozhodnutím nadřízeného služebního orgánu č. j. MV-2883-11/OSK-2020 bylo zrušeno rozhodnutí č. j. 05790-25/2015- ERU, čímž ke dni právní moci rozhodnutí č. j. MV-2883-11/OSK-2020 a s účinností od 1. 1. 2020 odpadl důvod, pro který byla žalobkyně zařazena mimo výkon služby podle § 62 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě. Dále je podle ní nesporné, že v důsledku rozhodnutí č. j. MV-2883-11/OSK-2020 se žalobkyně v období od 1. 1. 2020 do 14. 4. 2020 nacházela v postavení státního zaměstnance, v jehož případě existují překážky na straně služebního úřadu podle § 106 odst. 3 zákona o státní službě. A do třetice je nesporné, že poté, co nabylo právní moci rozhodnutí č. j. MV-2883-11/OSK-2020, byla žalobkyni doplacena část platu za měsíce leden a únor 2020 odpovídající rozdílu platu, který jí byl vyplacen z důvodu zařazení mimo službu podle § 62 odst. 1 zákona o státní službě, a platu který jí náležel z důvodu zařazení mimo službu podle § 106 odst. 3 zákona o státní službě.
8. Žalobkyně věcně namítla, že součástí doplacené části platu nebyla částka odpovídající rozdílu platového tarifu, který by žalobkyni v měsících lednu a únoru 2020 náležel dle nařízení vlády č. 300/2019 Sb., a platového tarifu, který žalobkyni náležel k 31. 12. 2019. Namítla, že mezi případy, kdy se státnímu zaměstnanci poskytuje plat podle § 176 zákona o státní službě, tedy ve výši, která mu byla naposledy určena, před tím, než přestal službu vykonávat, není zahrnuta doba, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat službu pro jiné překážky na straně služebního úřadu podle § 106 odst. 3 zákona o státní službě. Z toho je podle ní zřejmé, že ze zákona o státní službě, zákoníku práce ani jiného právního předpisu neplyne žádný důvod, proč by žalobkyni neměl být za období od 1. 1. 2020 do 28. 2. 2020, kdy se nacházela v postavení státního zaměstnance, v jehož případě existují překážky na straně služebního úřadu podle § 106 odst. 3 zákona o státní službě, stanoven poskytnut plat v takové výši, která by zahrnovala rovněž platový tarif stanovený dle nařízení vlády č. 300/2019 Sb. Jelikož neexistuje zákonná překážka, která by bránila v tom, aby byl žalobkyni plat za měsíce leden a únor 2020 v takové výši stanoven a poskytnut, žalobkyni nejpozději kde dni právní moci rozhodnutí č. j. MV-2883-11/OSK-2020 vznikl nárok na stanovení a poskytnutí platu v takové výši. Žalobkyně považuje tento zásah za zásah trvajících, neboť jeho intenzita s časem roste.
9. *Žalovaný se k podané žalobě nevyjádřil.*
10. Před vydáním usnesení o připuštění změny žaloby a o změně žalovaného se *k věci vyjádřil původní žalovaný*, tj. náměstek ministra vnitra pro státní službu, který reagoval na stížnost proti postupu žalovaného při žádosti o doplacení valorizovaného platu za měsíce leden a únor roku 2020.
11. Ten uvedl, že ke změně výše platových tarifů došlo v důsledku změny přílohy č. 2 nařízení vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstnanců, s účinností ode dne 1.1.2020, kdy nabylo účinnosti nařízení vlády č. 300/2019 Sb. Žalobkyně měla od 1. 1. 2020 postavení státního zaměstnance, v jehož případě existují překážky na straně služebního úřadu podle § 106 odst. 3 zákona o státní službě a v případě takové překážky do doby vydání nového rozhodnutí ve věcech služebního poměru má státní zaměstnanec nárok na služební volno a dosavadní plat, což v případě žalobkyně byl plat stanovený rozhodnutím Rady ERÚ, č. j. 05790-22/2015-ERU ze dne 31. 5. 2019. Zdůraznil, že žalobkyně tedy k 1. 1. 2020 nebyla zařazena na žádném služebním místě, když z posledního služebního místa byla odvolána a na jiné služební místo nebyla převedena, a že právě služební místo je klasifikováno platovou třídou a příslušný platový tarif, který je

státnímu zaměstnanci po zařazení do platové třídy a platového stupně určen, je spjat pouze se zařazením na konkrétním služebním místě. Podle náměstka ministra vnitra pro státní službu v situaci, kdy před nabytím účinnosti valorizace platových tarifů dojde ke zrušení služebního místa, nelze již nově určit výši platu do té doby, než se státní zaměstnanec převede na jiné služební místo, neboť služební orgán nedisponuje hmotněprávním podkladem pro změnu výše platového tarifu.

12. Ke stanovení platu žalobkyně proto uvedl, že, nastanou-li okolnosti, za nichž je třeba státnímu zaměstnanci stanovit měsíční plat, jako je tomu v případě zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů podle § 62 odst. 2 zákona o státní službě, nebo právě v případě, že je v postavení státního zaměstnance, v jehož případě existují překážky na straně služebního úřadu podle § 106 odst. 3 zákona o státní službě, musí služební orgán vycházet z té výše platového tarifu, která naposledy příslušela státnímu zaměstnanci v době, kdy byl ještě na služebním místě zařazen.
13. Náměstek pro státní službu své vyjádření uzavřel s tím, že žalobkyni nárok na vyšší platový tarif nevznikl ani v postavení státního zaměstnance, v jehož případě existují překážky na straně služebního úřadu podle § 106 odst. 3 zákona o státní službě, neboť platový tarif je spjatý se služebním místem, nikoliv s osobou ve služebním poměru, tj. státním zaměstnancem.

III. Posouzení věci

14. Krajský soud v Brně o žalobě rozhodl ve věci bez nařízení jednání poté, co na základě podané žaloby přezkoumal postup žalovaného v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru k závěru, že žaloba není důvodná.

K povaze napadeného aktu

15. Pro rozlišování toho, zda o požadavku žalobkyně na valorizaci platu bylo rozhodnuto rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s., nebo se jednalo o tvrzený nezákonný zásah žalovaného, považuje soud za podstatné vymezení toho, co je individuálním správním aktem, který by měl být rozhodnutím dle § 65 s.ř.s., k čemuž se vyjádřil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012 - 47, č. 3104/2014 Sb. NSS, ve kterém uvedl, že se jedná o správní akt, u něhož existuje „*individualizovaný adresát takového vrchnostenského aktu (žák, žadající o přezkoumání výsledku jeho maturitní zkoušky), tento úkon zakládá, mění, ruší nebo závazně určuje jeho konkrétní práva, je vydán ve formalizovaném řízení upraveném právními předpisy (školský zákon, částečně správní řád) správním orgánem v mezích jeho zákonem stanovené pravomoci jako materializovaný akt obsahující stanovené náležitosti, komunikovaný adresátovi*“.
16. Jednání žalovaného, ani náměstka ministra vnitra pro státní službu povahu individualizovaného správního aktu dle uvedené definice nemá.
17. Žalobkyně je sice adresátem „aktu“ žalovaného, resp. náměstka ministra vnitra, nicméně tento „akt“ nebyl vydán v žádném formalizovaném řízení, které by bylo upraveno právními předpisy a nejednalo se ani o akt, který by měl obsahovat zákonem stanovené náležitosti. Konečně tímto „aktem“ nebyly zakládány, měněny, rušeny ani závazně určeny práva žalobkyně, ale pouze ji bylo oznámeno, že *ex lege* jí nevznikl nárok na valorizaci mzdy.

18. Z obsahu poskytnutých listin plyne, že správní orgány k věci přistupovaly s tím, že jejich „akty“ nejsou vydávány v žádném formalizovaném řízení, které by bylo upraveno právními předpisy. Jinými slovy správní orgány postupy ohledně „uplatnění nároku“ a „odvolání“ žalobkyně proti „aktu“ ERÚ jako formální řízení nechápaly a nevydávaly své akty jako formalizované výstupy řízení. Uvedené jasně vyplývá z toho, že již Rada ERÚ sdělila žalobkyni k prvnímu jejímu „odvolání“, že řízení ve věcech služby je vyloučeno mj. v případech dle § 159 odst. 2 písm. k) bodu 1 zákona o státní službě, tj. v případě změny výše platového tarifu v důsledku změny výše platových tarifů stanovených nařízením, na rozdíl od ostatních případů dle § 159 odst. 2 zákona o státní službě. Stejně následně žalobkyni opětovně sdělil i náměstek ministra vnitra.
19. Soud nesouhlasí ani s tím, že by vyřízení žádosti žalobkyně ve formalizovaném procesu vyplývalo z postupných kroků žalobkyně a správních orgánů. Na samotná podání žalobkyně musely správní orgány reagovat. To ale neznamená, že se jednalo o formalizovaný proces vedoucí k vydání alespoň materiálního rozhodnutí.
20. Zároveň „akty“ správních orgánů nesplňují ani formální znaky správních rozhodnutí. Neobsahují žádný výrok, nebyly vydány ve formalizovaném procesu, z obsahu postoupeného materiálu je zřejmé, že stran samotného doplacení „dlužného“ platu nebyla pořizována dokumentace (na což konečně jako na vadu upozorňovala samotná žalobkyně). Skutečnost, že výsledek byl žalobkyni oznámen, nemůže být v tomto případě důvodem pro posouzení „aktů“ správních orgánů jako rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s.
21. Zároveň, aby bylo sporné oznámení rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., musí být s to zkrátit veřejná subjektivní práva a musí být vydáno v oblasti veřejné správy (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 2. 2021, č. j. 10 As 391/2020-65). V případě žalobkyně se nejedná o přezkum rozhodnutí o stanovení výše platu (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 6. 2019, č. j. 9 As 59/2019-47), nýbrž o požadavek na doplacení dlužné mzdy. Z podání žalobkyně ze dne 3. 4. 2020 – „Uplatnění nároku na valorizaci“, je jasně patrné, že žalobkyně namítla nesprávné vyčíslení platu v tarifní části bez zohlednění valorizace a prodlení se splněním práva žalobkyně na plat. V té souvislosti odkázala i na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ve věci sp. zn. 21 Cdo 403/2014. Soud nepovažuje samotný akt žalovaného, tj. samotné oznámení, za zásah do veřejných subjektivních práv žalobkyně v tom smyslu, aby se mohlo jednat o rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., neboť se nejednalo o rozhodnutí o stanovení platu. Zásahem veřejných subjektivních práv žalobkyně mohla být pouze faktická nečinnost žalovaného, tedy neprovedení valorizace platu, jak se jí žalobkyně domáhala.
22. Nic na tom nemění to, že v nyní navrhovaných petitech žaloby žalobkyně brojí proti „nestanovení“ platu. Ve svém původním návrhu se vůbec nedomáhala vydání nového rozhodnutí, kterým by se jí stanovil plat, ale „pouze“ doplacení dlužné části platu, tedy brojila proti zásahu žalovaného do svých práv, který byl způsoben faktickou nečinností správních orgánů (nevalorizací mzdy).
23. Pokud žalobkyně ve svém podání ze dne 4. 5. 2020 tvrdila, že postup dle § 159 odst. 2 písm. k) bodu 1 zákona o státní službě dopadá toliko na zvýšení platu o stanovenou valorizaci a nedopadá na postup, kdy slovy žalobkyně správní orgán odmítne tuto změnu provést, tak ani v tom soud nespatřuje důvody, proč by mělo být nahlíženo na postup správních orgánů jako na vydání negativního rozhodnutí o jejím nároku. Jak soud uvedl výše, ze všech listin, které byly soudu doloženy, plyne, že žalovaný i náměstek ministra

vnitru odmítli vydat ve věci rozhodnutí a zcela jasně v podáních Rady ERÚ ze dne 27. 5. 2020 i náměstka ministra vnitra ze dne 5. 8. 2020 konstatovali, že tato podání nemohou být chápána jako správní rozhodnutí. Náměstek ministra vnitra dokonce žalobce poučil o tom, že ve věci odměňování státních zaměstnanců dle § 159 odst. 1 zákona o státní službě jsou rozhodnutí vydávána z úřední moci a „žádost“ žalobkyně by tak mohla být vyhodnocena pouze jako podnět pro vydání rozhodnutí.

24. Za této procesní situace má soud za to, že ve věci valorizace platu žalobkyně nebylo vydáno rozhodnutí ani ve smyslu zákona o státní službě ve věci služby, potažmo dle správního řádu, ani ve smyslu § 65 s. ř. s. Pokud žalobkyně chtěla trvat na vydání rozhodnutí, měla zvolit jiný procesní postup než napadení věcné správnosti závěrů správních orgánů.
25. S ohledem na to, že správní orgány posoudily žádost žalobkyně i po věcné stránce, přistoupil soud k posouzení správnosti jejich postupu v režimu žaloby na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím ve faktické nečinnosti žalovaného.

K dotčení práv žalobkyně

26. Soud se v nyní projednávané věci ztotožnil se závěry, které opakovaně soudu sdělil náměstek ministra vnitra pro státní službu. Odměňování státních zaměstnanců je spojeno s existencí jejich služebního místa.
27. Zákon o státní službě v § 17 odst. 1 jasně odkazuje na vytvoření systemizace služebních míst ve státní správě na základě závazných pravidel pro organizaci služebních úřadů s tím, že jednotlivá služební místa uvedená pod písm. a) a b) citovaného ustanovení jsou klasifikována platovými třídami. Zároveň systemizace služebních míst propojuje objem finančních prostředků a jejich počet, což vyplývá z písm. c) a d) citovaného ustanovení.
28. Jinými slovy, zákon o státní službě vytváří předpoklady pro jasný výhled na nutné výdaje státního rozpočtu na platy zaměstnanců stanovením jejich počtu a provázáním jednotlivých služebních míst s platovými tarify. Prostřednictvím systemizace stát předem vymezuje, kolik bude mít osob pod institutem státní služby, a ve spojení s tím, kolik lidí bude ve vazbě na zákon o státní službě hmotně zajišťovat.
29. Ze správního spisu vyplývá, že žalobkyni byla doplacena část platu za měsíce leden a únor 2020 s tím, že jednak v té době byla postavena mimo službu dle § 62 odst. 1 zákona o státní službě, a dále že před 1. 1. 2020 došlo k valorizaci platových tarifů pro zaměstnance ve státní službě.
30. Dle § 62 odst. 1 zákona o státní službě nemůže-li být státní zaměstnanec v případech uvedených v § 61 odst. 1 písm. b) až h) nebo § 61 odst. 2 písm. a) převeden na jiné služební místo, protože žádné vhodné není volné, nebo, nemůže-li být v případech uvedených v § 70 odst. 3 zařazen na volné služební místo, zařadí se mimo výkon služby, nejdéle však na 6 měsíců.
31. Je nesporné, že v případě žalobkyně došlo k postavení mimo službu z důvodu dle § 61 odst. 1 písm. c) zákona o státní službě, dle kterého státní zaměstnanec se převede na jiné služební místo, nemůže-li vykonávat službu na dosavadním služebním místě v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace, na základě rozhodnutí Rady ERÚ ze dne 17. 12. 2019, kterým byla žalobkyně ode dne následujícího po doručení tohoto rozhodnutí nejdříve však od dne 1. 1. 2020 zařazena mimo výkon služby z organizačních

důvodů a byl jí stanoven plat podle § 62 odst. 2 služebního zákona ve výši 80 % měsíčního platu.

32. Není sporné, že služební místo žalobkyně, na kterém byla zařazena do 31. 12. 2019, zaniklo z důvodu změny systemizace a do doby rozhodnutí náměstka ministra vnitra pro státní službu ze dne 10. 2. 2020, č. j. MV-2883-11/OSK-2020, o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí č. j. 05790-25/2015-ERU, nebyla zařazena na *žádné* pracovní místo, jelikož její předcházející místo zaniklo a podle rozhodnutí Rady ERÚ č. j. 05790-25/2015-ERU neexistovalo v rámci ERÚ pro žalobkyni jiné vhodné místo. Je proto zřejmé, že žalobkyně v měsících leden a únor 2020, za které požaduje doplatek platu ve výši valorizace, nebyla zařazena na žádném služebním místě.
33. Situace, kdy služební orgán nemůže zařadit zaměstnance na nové místo, je evidentní překážkou v práci na straně zaměstnavatele, jejímž důsledkem by byl zánik služebního poměru dle § 72 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě, za kterou příslušel žalobkyni plat dle § 106 odst. 3 zákona o státní službě (viz níže).
34. Podle § 144 odst. 1 zákona o státní službě se odměňování státních zaměstnanců řídí zákoníkem práce, není-li stanoveno jinak a podle § 123 odst. 1 zákoníku práce zaměstnanci přísluší platový tarif stanovený pro platovou třídu a platový stupeň, do kterých je zařazen, není-li v tomto zákoně dále stanoveno jinak.
35. Podle § 1 odst. 1 nařízení vlády č. 304/2014 Sb., o platových poměrech státních zaměstnanců, státnímu zaměstnanci přísluší platový tarif stanovený pro platovou třídu stanovenou pro služební místo, na které je zařazen, a pro platový stupeň, do kterého je zařazen.
36. Podle odst. 2 citovaného ustanovení představenému přísluší platový tarif stanovený pro platovou třídu stanovenou pro služební místo představeného, na které byl státní zaměstnanec jmenován, a pro platový stupeň, do kterého je zařazen.
37. Podle odst. 3 citovaného ustanovení státnímu zaměstnanci, který je zařazen nebo jmenován na služební místo, pro které je stanovena alespoň 12. platová třída, které je označené ve služebním předpisu služebního orgánu za klíčové a pro které je stanoven obor státní služby uvedený v příloze č. 1 k tomuto nařízení, může služební orgán určit platový tarif až ve výši dvojnásobku platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě stanovené pro služební místo, na které je státní zaměstnanec zařazen nebo jmenován. Předpokladem pro postup podle věty první je, že státní zaměstnanec plní na služebním místě nejsložitější, nejodpovědnější a nejnamáhavější služební úkoly, jejichž plnění je pro služební úřad k řádnému zajištění výkonu jeho působnosti nepostradatelné, a tyto služební úkoly vyžadují nejvyšší míru znalostí, dovedností a zkušeností v příslušném oboru služby. Služební orgán může ve služebním předpisu označit nejvýše 5 % služebních míst ve služebním úřadu za klíčová.
38. Z citovaných ustanovení jasně plyne, že plat je státnímu zaměstnanci stanovován ve vazbě na služební místo. Jinými slovy, státní zaměstnanec musí být nejprve jmenován na služební místo a následně mu je podle služebního místa, které je zařazeno do určitého platového tarifu a stupně, stanoven plat. Ve věci není sporné, jak soud uvedl výše, že žalobkyně byla od 1. 1. 2020 mimo službu z důvodu jejího odvolání z místa náměstkyně a zániku jejího služebního místa. Tedy přestalo existovat služební místo, na které byla žalobkyně jmenována a se kterým bylo spojeno stanovení jejího platu. Zrušením služebního místa

zanikl i důvod, proč byl vyplácen žalobkyni plat dle platového tarifu a stupně. Namísto toho, vznikl žalobkyni za období ledna a února 2020 nárok na plat dle § 176 zákona o státní službě ve výši, která je zákonem stanovena na 80 % platu na místě, na kterém byla zařazena před jejím odvoláním.

39. Valorizačním nařízením vlády č. 300/2019 Sb. došlo počínaje dnem 1. 1. 2020 došlo ke změně úprav platových tarifů, tj. od 1. 1. 2020 vznikl státním zaměstnancům zařazeným na určité služební místo nárok na plat ve výši, která je stanovena platovým tarifem, tedy třídou a stupněm dle tabulky účinné od 1. 1. 2020.
40. Žalobkyně ale nebyla v období ledna a února 2020 zařazena na žádném služebním místě, tedy na ní změna platových tarifů od 1. 1. 2020 nedopadala.
41. Základní argumentace žalobkyně je postavena na tom, že mezi případy, kdy se státnímu zaměstnanci poskytuje plat podle § 176 zákona o státní službě, tedy ve výši, která mu byla naposledy určena, před tím, než přestal službu vykonávat, není zahrnuta doba, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat službu pro jiné překážky na straně služebního úřadu podle § 106 odst. 3 zákona o státní službě.
42. V tom se ale žalobkyně mylí.
43. Plat, který představuje základnu pro výpočet „platu“ státního zaměstnance dle § 62 odst. 2 zákona o státní službě je stanoven právě v § 176 zákona o státní službě.
44. Dle § 176 zákona o státní službě se platem státního zaměstnance pro účely a) doplatku k platu v souvislosti s přeložením státního zaměstnance, b) zproštění výkonu služby, c) snížení platu při převedení státního zaměstnance na jiné služební místo, d) *zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů*, e) odbytného, f) uložení kárného opatření spočívajícího ve snížení platu, g) poskytování platu ve snížené výši po dobu dočasné pracovní neschopnosti, h) odchodného, rozumí součet měsíčních částek platového tarifu, příplatku za vedení, příplatku za službu ve ztíženém pracovním prostředí, osobního příplatku a zvláštního příplatku, na které státnímu zaměstnanci naposledy vznikl nárok nebo které mu byly naposled určeny.
45. Právě § 176 bod d) zákona o státní službě „*zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů*“ dopadá na věc žalobkyně. Žalobkyně byla postavena mimo službu, jak soud uvedl výše, na základě § 62 odst. 1 zákona o státní službě ve spojení s § 61 odst. 1 písm. c) téhož zákona. Samotné ustanovení § 62 zákona o státní službě je systematicky označeno jako „*Zařazení mimo výkon služby z organizačních důvodů*“ a kryje situace, kdy je u zaměstnance nastanou důvody pro nemožnost výkonu práce dle § 61 odst. 1 písm. b) až h) nebo § 61 odst. 2 písm. a) zákona o státní službě. Ustanovení § 61 odst. 1 písm. c) téhož zákona, tj. požadavek na převedení státního zaměstnance na jiné pracovní místo v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace, je jednoznačně organizačním důvodem na straně zaměstnavatele.
46. Ustanovení § 106 odst. 3 zákona o státní službě (*Za dobu, po kterou nemohl státní zaměstnanec konat službu pro jiné překážky na straně služebního úřadu, než jsou uvedeny v odstavci 1, mu přísluší plat.*) neupravuje překážky v práci, ale pouze otázky stanovení platu. V otázkách stanovení platu samotné ustanovení § 106 zákona o státní službě sice rozlišuje mezi třemi skupinami „překážek v práci“, nicméně je prakticky všezahrnující, neboť v odst. 1 jsou překážky z důvodu přechodné závady způsobené dodávkou energie, chybnými podklady nebo jinými provozními příčinami, v odst. 2 překážky způsobené v důsledku

nepříznivých povětrnostních vlivů a v odst. 3 jiné překážky na straně služebního úřadu, než jsou uvedeny v odstavci 1 zákona. Nadto citované ustanovení, co se náhrady hmotného zajištění týče ve všech případech, ukládá zaměstnavateli stejnou povinnost poskytnout „plat“. Zároveň v této souvislosti soud nemůže opomenout to, že existence překážek ve službě uvedených v § 106 zákona o státní službě není uvedena ani mezi důvody pro převedení na jiné služební místo (§ 61 zákona o státní službě).

47. Energetický regulační úřad proto postupoval správně, pokud stanovil žalobkyni plat ve výši 80 % platu, kterého dosahovala před 31. 12. 2019 a nepřistoupil k valorizaci této částky tak, jak požadovala žalobkyně.
48. Soud dále považuje za případné i odkazy náměstka ministra vnitra pro státní službu na rozsudky Městského soudu v Praze. Ten v rozsudku ze dne 28. 4. 2021, č. j. 14 Ad 12/2020-31, k dopadu valorizačního nařízení na plat státního zaměstnance, který v době valorizace nebyl zařazen na žádném služebním místě, uvedl, že „...v této části odvolání žalobce namítal, že z rozhodnutí služebního orgánu nevyplývá, proč na jeho věc nedopadá nařízení vlády č. 304/2014 Sb. K tomu žalovaný uvedl, že dle uvedeného nařízení došlo k navýšení všech platových tarifů ke dni 1. 1. 2020, k tomuto dni však žalobce již nebyl zařazen na žádném služebním místě, neboť jeho služební místo zaniklo ke dni 31. 12. 2019. Uvedené odůvodnění soud považuje za jednoznačné, neboť bez jakýchkoli pochybností sděluje, proč uvedené nařízení nedopadá na platové poměry žalobce“.
49. Obdobně Městský soud k otázce výkladu § 176 zákona o státní službě se v souvislosti s valorizací platu státního zaměstnance zproštěného výkonu služby podle § 48 odst. 1 zákona o státní službě, Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 31. 1. 2022, č. j. 17 Ad 13/2020-43, uvedl: „Pokud jde o otázku výkladu § 176 zákona o státní službě, soud se plně ztotožňuje s argumentací žalovaného uvedenou na str. 7 a 8 napadeného rozhodnutí. Soud v tomto kontextu zdůrazňuje, že k valorizaci platů státních zaměstnanců došlo v projednávaném případě s účinností od 1. 1. 2019 nařízením vlády č. 263/2018 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 304/2014 Sb., přičemž žalobce byl zproštěn výkonu služby rozhodnutím ze dne 17. 8. 2018, a to ke dni doručení rozhodnutí, tj. ke dni 23. 8. 2018. Ke dni nabytí účinnosti nařízení č. 263/2018 Sb. tak již žalobce nebyl zařazen na žádném služebním místě. S ohledem na to, že dle § 1 odst. 1 (případně odst. 2) nařízení č. 304/2014 Sb. přísluší státnímu zaměstnanci platový tarif pro platovou třídu stanovenou pro služební místo, na které je zařazen, a pro platový stupeň, do kterého je zařazen, lze uzavřít, že je-li zaměstnanec aktuálně zproštěn výkonu státní služby, není zařazen na žádné služební místo, podle kterého by bylo možné platový tarif určit. Nově lze výši platu určit až poté, co se zaměstnanec zařadí na původní nebo jiné služební místo (viz § 48 a § 70 zákona o státní službě). Při určení výše poměrného platu při zproštění výkonu služby musí služební orgán vycházet z platového tarifu, který zaměstnanci naposledy příslušel v době, kdy byl na služební místo zařazen. Výše zmíněný § 176 písm. b) zákona o státní službě je s tímto výkladem plně v souladu, když podle něj se platem státního zaměstnance pro účely zproštění výkonu služby rozumí součet měsíčních částek platového tarifu, příplatku za vedení, příplatku za službu ve ztíženém pracovním prostředí, osobního příplatku a zvláštního příplatku, na které státnímu zaměstnanci naposledy vznikl nárok nebo které mu byly naposledy určeny. Samotné ustanovení tedy klade důraz na to, že se jedná o částky, na které zaměstnanci naposledy vznikl nárok nebo které mu byly naposledy určeny. S ohledem na výše popsané soud uzavírá, že pro určení výše platového tarifu byla rozhodující jeho výše ke dni zproštění služby žalobce a je tak zřejmé, že jeho plat neměl být později valorizován.“

50. Městský soud v Praze v obou uvedených rozsudcích v obdobných otázkách dospěl k obdobnému závěru jako zdejší soud výše.
51. Na základě všeho shora uvedeného dospěl zdejší soud k závěru, že postup žalovaného a stejně tak i náměstka ministra vnitra pro státní služby nepředstavuje nezákonný zásah vůči žalobkyni.

IV. Závěr a náklady řízení

52. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že uplatněné žalobní námitky nejsou důvodné a soudu proto nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítnout.
53. Výroky o nákladech řízení mají oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 24. října 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu